

der er forløbet 10 Aar fra Lovens Ikrafttræden.

Jeg skal hermed anbefale disse Ændringsforslag og selve Lovens Paragraffer til Vedtagelse af det høje Ting.

Borgbjerg: Det Mindretal, hvortil jeg hører, nemlig det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), det ærede Medlem fra Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) og jeg selv, foreslaar at føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, som Folketinget gav det ved eneste Behandling den 17de November 1905, det vil altsaa sige at vende tilbage til Folketingets gamle Retsreform. Vi stemte imod den Albertiske Retsreform i Fjor, fordi den paa væsentlige Punkter brød med eller opgav Demokratiets gamle Grundsætninger, navnlig om demokratiske Nævninger. Vi ville derfor heller ikke i Aar kunne stemme for en Retsreform, men maa fremdeles stemme imod, saalænge disse demokratiske Grundsætninger ikke virkeliggøres.

Meningen med hele denne fornyede Behandling af Albertis Retsreform i Aar er jo simpelt hen den at faa Navnet Alberti bort fra Retsreformen. Men vi kunne ikke indse, at det er en Nødvendighed eller blot en Fordel, naar Retsreformen paa sine Hovedpunkter er præget af den Politik, som Alberti var en af Hovedførerne for. Naar Folketinget fremdeles godkender og stadfæster dette Hovedindhold, saa lad dog Navnet blive staaende! Jeg synes, det ærede Medlem fra Højrup (Deutzer) havde fuldkommen Ret, naar han ved Sagens 1ste Behandling gjorde gældende, at Alberti har Forbrydelser nok paa sin Samvittighed, mere end nok, og mener Flertallet her i dette Ting, at den Retsreform, som han var medvirkende til eller egentlig Hovedmanden for at gennemføre i Fjor, virkelig er en god Retsreform, der kan være det bærende Grundlag for vor Retspleje i den kommende Menneskealder — selv om der kan være nogle Smaaændringer at gøre, saaledes som der nu foreslaas nogle Smaarettelser, enkelte Forandringer, men at det i det hele og store er et godt Grundlag — ser jeg ikke, man med nogen Retfærdighed kan stryge Navnet af denne Retsreform. Jeg synes, at denne Betragtning fra det ærede Medlems Side var saa fuldkommen berettiget, og for os, som ønske snarest muligt at komme til en ny og bedre Retsreform, til en virkelig demokratisk Retsreform, maa det være en Fordel, at Indhold og Navn svare til hinanden, at det er klart, at den

Retsreform, som vi nu skulle leve paa i de kommende Aar, er Albertis Retsreform, og at det derfor gælder om, at der snarest muligt arbejder sig et nyt Flertal op i Befolkningen og i Tinget, som saa ogsaa kan faa sine Repræsentanter i Regeringen, der kræver en anden Retsreform end den Alberti'ske, nemlig den demokratiske Retsreform.

Derfor foreslaa vi som sagt Forslaget ført tilbage til den Skikkelse, som Folketinget gav det i 1905, den Skikkelse, som Folketinget Gang paa Gang har givet det i alle dets Hovedprincipper, ikke mindst under ihærdig og dygtig Medvirkning fra den nuværende højtærede Justitsministers Side. Hvis Folketingets Flertal vilde imødekomme dette vort Ønske, vilde det betyde, at vi optog en ny Forhandling om en demokratisk Retsreform med det andet Ting. Førte denne Forhandling ikke til noget Resultat i Aar, vilde det jo blot betyde, at den i Fjor vedtagne Retsreform traadte i Kraft. Nu skal jeg villig indrømme, at som den politiske Situation har formet sig her i Landet, ikke mindst i de allersidste Dage, nære vi fra vor Side ikke nogen stor Tro til, at det for Tiden kan lykkes ved Forhandling, eventuelt ved Kamp, med det andet Ting at føre en virkelig demokratisk Retsreform igennem. Situationen staar jo ikke paa Kamp for Demokratiets Grundsætninger imod den privilegerede Valgret og dens Opfattelser; tværtimod gaar jo Situationen i den Retning, at Repræsentanter, der kalde sig og vil en Tid have ment, at de var Repræsentanter for den almindelige Valgret, mere og mere bøje sig for den Opfattelse, den privilegerede Valgret har gjort gældende her i Landet i en Menneskealder. Det ser ud til, at vi skulle ind i en Situation, hvor alt det, Demokratiet kæmpede for gennem en Menneskealder, gøres til Løgn, og hvor alt det, Reaktionen hævdede, gøres til Sandhed. Men selv om der ikke er stor Udsigt til her i Tinget at faa et Flertal for det Forslag, vi stille, saa mene vi dog, at vor Overbevisning byder os at stille dette Forslag. Thi er der i Øjeblikket ikke Mulighed derfor, tro vi, det vil rejse sig ude i Befolkningen, og ved at stille dette Forslag ville vi kunne arbejde videre med den størst mulige Energi for hurtigst mulig at faa rejst Kravet om og faa stillet Forslag om en virkelig gennemgribende og demokratisk Retsreform.

Subsidiært kunne vi fra vor Side slutte os til de Ændringsforslag af mindre vidtgaaende Karakter, som ere stillede af de